

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 8 november 2017
(OR. en)

2015/0225 (COD)

PE-CONS 38/17

EF 145
ECOFIN 596
SURE 26
CODEC 1161

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av
förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och
värdepappersföretag

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2017/...**

av den

**om ändring av förordning (EU) nr 575/2013
om tillsynskrav
för kreditinstitut och värdepappersföretag**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 219, 17.6.2016, s. 2.

² EUT C 82, 3.3.2016, s. 1.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 oktober 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Värdepapperiseringar är en viktig beståndsdel av väl fungerande finansmarknader, eftersom de bidrar till att diversifiera kreditinstitutens och värdepappersföretagens (nedan kallade *institut*) finansierings- och riskdiversifieringskällor och frigör lagstadgat kapital, som sedan kan omfördelas för att stödja vidare långivning, i synnerhet finansieringen av den reala ekonomin. Värdepapperiseringar förser dessutom institut och andra marknadsaktörer med ytterligare investeringsmöjligheter, vilket möjliggör diversifiering av portföljer och underlättar finansieringsflödet till företag och privatpersoner både i medlemsstaterna och på gränsöverskridande basis i hela unionen. Dessa fördelar bör dock vägas mot potentiella kostnader och risker, inbegripet deras inverkan på den finansiella stabiliteten. Som konstaterades i det första skedet av finanskrisen med början sommaren 2007 resulterade osunda metoder på värdepapperiseringsmarknaderna i betydande hot mot det finansiella systemets integritet, nämligen genom alltför stor skuldsättningsgrad, ogenomskinliga och komplexa strukturer som gjorde prissättningen problematisk, en automatisk tillit till externa kreditvärderingar eller oförenligheter mellan investerarnas och originatorernas intresse (nedan kallade *principalagentrisker*).

- (2) På senare år har utgivningsvolymen för värdepapperiseringar inom unionen hållit sig under den nivå som rådde före krisen av ett antal skäl, inklusive den stigmatisering som allmänt förknippas med sådana transaktioner. För att undvika en återgång till de omständigheter som utlöste finanskrisen bör värdepapperiseringsmarknadernas återhämtning baseras på sund och försiktig marknadspraxis. I detta syfte fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/...¹⁺ de grundläggande beståndsdelarna i ett övergripande ramverk för värdepapperisering, med kriterier för att identifiera enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar (nedan kallade *STS-värdepapperiseringar*) och ett tillsynssystem för att övervaka en korrekt tillämpning av dessa kriterier av originatorer, medverkande institut, emittenter och institutionella investerare. Den förordningen föreskriver dessutom en rad gemensamma krav avseende bibehållande av risk, due diligence och informationsskyldighet för samtliga finanstjänstesektorer.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L ..., ..., ...).

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD) i titeln och komplettera fotnot 1 vad gäller samma dokument.

- (3) I enlighet med målen med förordning (EU) .../...⁺ bör de lagstadgade kapitalkrav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013¹ för institut som är originatorer till, medverkande i eller investerar i värdepapperisering ändras, så att de tillräckligt återspeglar särdragen i STS-värdepapperiseringar, när sådana värdepapperiseringar också uppfyller de ytterligare kraven i den här förordningen, och för att åtgärda de brister som blev uppenbara under finanskrisen, nämligen automatisk tillit till externa kreditvärderingar, alltför låga riskvikter för högt värderade värdepapperiseringstrancher och, omvänt, alltför höga riskvikter för lågt värderade trancher samt otillräcklig riskkänslighet. Den 11 december 2014 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *BCBS*) ett dokument om ändringar av ramverket för värdepapperisering (*Revisions to the securitisation framework*) (nedan kallad *det ändrade Baselramverket*), där olika ändringar av de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringar fastställs i syfte att specifikt komma till rätta med dessa brister. Den 11 juli 2016 offentliggjorde BCBS en uppdaterad standard för kapitalkraven för värdepapperiseringsexponeringar, inbegripet kapitalkrav för "enkla, transparenta och jämförbara" värdepapperiseringar. I och med denna standard ändras det ändrade Baselramverket. Ändringarna av förordning (EU) nr 575/2013 bör beakta bestämmelserna i det ändrade Baselramverket i dess ändrade lydelse.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (4) Kapitalkrav för värdepapperiseringspositioner enligt förordning (EU) nr 575/2013 bör vara föremål för samma beräkningsmetoder för samtliga institut. Till att börja med bör ett institut, för att varje form av automatisk tillit till externa kreditvärderingar ska undanröjas, använda sina egna beräkningar av lagstadgade kapitalkrav där institutet har tillåtelse att tillämpa internklassificeringsmetoden (*Internal Ratings Based Approach*) (nedan kallad *IRK-metoden*) i förhållande till exponeringar av samma typ som värdepapperiseringens underliggande exponeringar och har möjlighet att beräkna lagstadgade kapitalkrav i förhållande till de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats (nedan kallade *KIRB*), i varje enskilt fall med vissa fördefinierade värden (den interna kreditvärderingsmetoden, nedan kallad *SEC-IRBA*). En schablonmetod för värdepapperisering (nedan kallad *SEC-SA*) bör sedan vara tillgänglig för institut som inte kan använda SEC-IRBA för sina positioner i en viss värdepapperisering. SEC-SA bör grundas på en formel där kapitalkraven beräknas enligt schablonmetoden för kreditrisk i förhållande till de underliggande exponeringarna, som om dessa inte hade värdepapperiserats (nedan kallad *KSA*). Om de första två metoderna inte kan användas, bör instituten kunna tillämpa den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (nedan kallad *SEC-ERBA*). Enligt SEC-ERBA bör värdepapperiseringstrancher åsättas kapitalkrav på grundval av deras externa kreditvärdering. Institutet bör emellertid alltid använda SEC-ERBA som reserv, när SEC-IRBA inte är tillgänglig för lågt värderade trancher och vissa medelhögt värderade trancher av STS-värdepapperiseringar som identifieras genom lämpliga parametrar. För icke-STSVärdepapperiseringar bör användningen av SEC-SA efter SEC-IRBA begränsas ytterligare. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att förbjuda användningen av SEC-SA, när denna inte i tillräcklig mån kan hantera de risker som värdepapperiseringen medför för institutets solvens eller den finansiella stabiliteten. Institutet bör efter att ha meddelat den behöriga myndigheten tillåtas att använda SEC-ERBA för alla sina kreditvärderade värdepapperiseringar när de inte kan använda SEC-IRBA.

- (5) Principalagentrisker och modellrisker är mer allmänt förekommande för värdepapperiseringar än för andra finansiella tillgångar och ger upphov till en viss grad av osäkerhet när kapitalkrav för värdepapperiseringar beräknas, även efter att samtliga tillämpliga riskfaktorer har beaktats. För att dessa risker i tillräcklig utsträckning ska beaktas bör förordning (EU) nr 575/2013 ändras så att ett riskviktsgränsvärde på minst 15 % fastställs för samtliga värdepapperiseringspositioner. Återvärdepapperiseringar uppvisar dock en högre grad av komplexitet och risk, och följaktligen är endast vissa typer av återvärdepapperiseringar tillåtna enligt förordning (EU) .../...⁺. Dessutom bör återvärdepapperiseringspositioner vara föremål för en mer konservativ kapitalkravsberäkning samt ett riskviktsgränsvärde på 100 %.
- (6) Ett institut bör inte vara skyldigt att tillämpa en högre riskvikt på en prioriterad position än den som skulle ha tillämpats om det innehade de underliggande exponeringarna direkt, vilket avspeglar fördelen med den kreditförstärkning som prioriterade positioner får från lågprioriterade trancher i värdepapperiseringsstrukturen. Förordning (EU) nr 575/2013 bör därför föreskriva en genomlysningsslagmetod, enligt vilken en prioriterad värdepapperiseringsposition bör tilldelas en högsta riskvikt motsvarande den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som är tillämplig på de underliggande exponeringarna och en sådan metod bör under vissa villkor vara tillgänglig oavsett om den relevanta positionen är kreditvärderad eller inte och vilken metod som används för den underliggande gruppen (schablonmetoden eller IRK-metoden).

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

- (7) Ett övergripande tak i form av en högsta gräns för riskvägda exponeringsbelopp är tillgängligt enligt gällande ramverk för institut som i enlighet med IRK-metoden kan beräkna kapitalkraven för de underliggande exponeringarna som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats (KIRB). I den utsträckning som värdepapperiseringsprocessen minskar den risk som vidhänger de underliggande exponeringarna bör detta tak vara tillgängligt för samtliga originatorer och medverkande institut, oavsett vilken metod de använder för att beräkna de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringspositionerna.
- (8) Såsom påpekas av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹, i dess rapport om kvalificerade värdepapperiseringar (Report on Qualifying Securitisations) från juli 2015 visar empiriska bevis gällande fallissemang och förluster att STS-värdepapperiseringar uppvisade bättre resultat än andra värdepapperiseringar under finanskrisen, vilket återspeglar användandet av enkla och transparenta strukturer och robusta förfaranden för STS-värdepapperiseringar, som bidrar till lägre kreditrisker, operativa risker och principalagentrisker. Det är därför lämpligt att ändra förordning (EU) nr 575/2013 i syfte att föreskriva en lämplig riskkänslig kalibrering av STS-värdepapperiseringar, förutsatt att de även uppfyller ytterligare krav i syfte att minimera risken, på det sätt som EBA rekommenderar i den rapporten, vilket särskilt omfattar ett lägre riskviktsgolv på 10 % för prioriterade positioner.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (9) De lägre kapitalkraven för STS-värdepapperiseringar bör inskränkas till värdepapperiseringar där ägandet av de underliggande exponeringarna överförs till ett specialföretag för värdepapperisering (traditionella värdepapperiseringar). Institut som innehar positioner med högre prioritering i syntetiska värdepapperiseringar som stöds av en underliggande grupp lån till små och medelstora företag bör dock också tillåtas att på dessa positioner tillämpa de lägre kapitalkrav som är tillgängliga för STS-värdepapperiseringar när sådana transaktioner betraktas som högkvalitativa i enlighet med vissa strikta kriterier, även vad gäller tillåtna investerare. I synnerhet bör en sådan undergrupp av syntetiska värdepapperiseringar omfattas av en garanti eller motgaranti, antingen från den nationella regeringen eller centralbanken i en medlemsstat eller en subventionerande enhet eller från en institutionell investerare, förutsatt att den garantin eller motgaranti som tillhandahålls av den senare har fullständiga säkerheter i kontanta medel hos de institut som är originatorer. Den förmånsbehandling av kapitalkrav för STS-värdepapperiseringar som skulle vara tillgänglig för dessa transaktioner enligt förordning (EU) nr 575/2013 påverkar inte efterlevnaden av unionens regler om statligt stöd i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU¹.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (10) I syfte att harmonisera tillsynspraxis i unionen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen, med beaktande av EBA:s rapport, med avseende på ytterligare specificering av villkoren för överföring av kreditrisker till tredje part, begreppet *motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part* och kraven för de behöriga myndigheternas bedömning av överföring av kreditrisk, både vad gäller traditionella och syntetiska värdepappersiseringar. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (11) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa ett adekvat skydd för investerare och konsumenter i hela unionen. Då EBA har mycket specialiserad sakkunskap, skulle det vara effektivt och lämpligt att ge myndigheten i uppgift att utarbeta och förelägga kommissionen förslag till tekniska standarder för tillsyn, i fall som inte inbegriper politiska val.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (12) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA med avseende på vad som utgör en tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den outnyttjade delen av kontantförskotteringsfaciliteterna i samband med beräkningen av exponeringsvärdet av en värdepapperisering och med avseende på ytterligare specificering av villkoren för att institut ska tillåtas beräkna KIRB för en värdepapperiserings grupp av underliggande exponeringar som när det är fråga om förvärvade fordringar. Kommissionen bör anta förslagen till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (13) Endast konsekvensändringar bör göras av återstoden av de lagstadgade kapitalkraven för värdepapperiseringar som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 i den utsträckning som är nödvändig för att återspegla metodernas nya rangordning samt de särskilda bestämmelserna för STS-värdepapperiseringar. Särskilt bestämmelserna om erkännande av betydande risköverföring och kraven på externa kreditvärderingar bör i stort sett fortsätta att tillämpas på samma villkor som för närvarande. Del fem i förordning (EU) nr 575/2013 bör dock utgå i sin helhet, med undantag av kravet på ytterligare riskvikter, som bör tillämpas på de institut som överträder bestämmelserna i kapitel 2 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD).

- (14) Det är lämpligt att de ändringar av förordning (EU) nr 575/2013 som föreskrivs i den här förordningen tillämpas på alla värdepapperiseringspositioner som innehas av ett institut. För att trygga rättssäkerheten och för att minska övergångskostnaderna så mycket som möjligt samt för att möjliggöra en smidig övergång till det nya ramverket bör dock instituten, till och med december 2019, fortsätta att tillämpa det tidigare ramverket – närmare bestämt de relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 575/2013 som var tillämpliga på datumet för tillämpning av den här förordningen – på samtliga utestående värdepapperiseringspositioner som de innehar på datumet för tillämpning av den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändring av förordning (EU) nr 575/2013

Förordning (EU) nr 575/2013 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ändras på följande sätt:

a) Leden 13 och 14 ska ersättas med följande:

"(13) *originator*: en originator enligt definitionen i artikel 2.3 i förordning (EU) .../...*⁺.

(14) *medverkande institut (sponsor)*: ett medverkande institut enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) .../...⁺⁺.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... av den ... om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L ..., ..., s. ...)."

b) Följande led ska införas:

"(14a) *ursprunglig långgivare*: en ursprunglig långgivare enligt definitionen i artikel 2.20 i förordning (EU) .../...⁺⁺."

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD) i titeln och komplettera fotnot 1 vad gäller samma förordning.

⁺⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD).

c) Leden 61, 62 och 63 ska ersättas med följande:

"(61) *värdepapperisering*: en värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) .../...⁺.

(62) *värdepapperiseringsposition*: en värdepapperiseringsposition enligt definitionen i artikel 2.19 i förordning (EU) .../...⁺.

(63) *återvärdepapperisering*: en återvärdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) .../...⁺."

d) Leden 66 och 67 ska ersättas med följande:

"(66) *specialföretag för värdepapperisering*: ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) .../...⁺.

(67) *tranch*: en tranch enligt definitionen i artikel 2.6 i förordning (EU) .../...⁺."

e) Följande led ska läggas till:

"(129) *serviceföretag*: ett serviceföretag enligt definitionen i artikel 2.13 i förordning (EU) .../...⁺."

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD).

2. I artikel 36.1 k ska led ii ersättas med följande:

"ii) *Värdepapperiseringspositioner*, i enlighet med artiklarna 244.1 b, 245.1 b och 253."

3. Artikel 109 ska ersättas med följande:

"Artikel 109

Behandling av värdepapperiseringspositioner

Institut ska beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för en position som de innehar i en värdepapperisering i enlighet med kapitel 5."

4. Artikel 134.6 ska ersättas med följande:

"6. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemånget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, ska riskvikterna för exponeringarna i korgen summeras, undantaget n-1-exponeringar, upp till maximalt 1 250 % och multipliceras med det nominella skyddsbeloppet som ges genom kreditderivatet för att bestämma det riskvägda exponeringsbeloppet. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska omfatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen."

5. I artikel 142.1 ska led 8 utgå.

6. I artikel 153 ska punkterna 7 och 8 ersättas med följande:

- "7. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att återbetalningsbara anskaffningsprisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera får behandlas som ett förstaförlustskydd av förvärvaren av fordringarna eller av mottagaren av säkerheten eller den partiella garantin i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3. Den säljare som tillhandahåller det återbetalningsbara anskaffningsprisavdraget och tillhandahållaren av en säkerhet eller en partiell garanti ska behandla dessa som en exponering mot en förstaförlustposition i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3.
8. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, ska riskvikterna för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, där summan av det förväntade förlustbeloppet multiplicerat med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte ska överstiga det nominella beloppet på det skydd som ges av kreditderivatet multiplicerat med 12,5. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen. En riskvikt om 1 250 % ska tillämpas på positioner i en korg om ett institut inte kan fastställa riskvikten enligt IRK-metoden."

7. Artikel 154.6 ska ersättas med följande:

"6. I fråga om förvärvade hushållsfordringar gäller att återbetalningsbara anskaffningsprisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera får behandlas som ett förstaförlustskydd av förvärvaren av fordringarna eller av mottagaren av säkerheten eller den partiella garantin i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3. Den säljare som tillhandahåller det återbetalningsbara anskaffningsprisavdraget och tillhandahållaren av en säkerhet eller en partiell garanti ska behandla dessa som en exponering mot en förstaförlustposition i enlighet med kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3."

8. I artikel 197.1 ska led h ersättas med följande:

"h) Värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner och som är föremål för en riskvikt på 100 % eller lägre i enlighet med artiklarna 261-264."

9. Del tre avdelning II kapitel 5 ska ersättas med följande:

"KAPITEL 5

Värdepapperisering

AVSNITT 1

DEFINITIONER OCH KRITERIER FÖR ENKLA, TRANSPARENTA OCH
STANDARDISERADE VÄRDEPAPPERISERINGAR

Artikel 242

Definitioner

I detta kapitel gäller följande definitioner:

1. *städooption*: ett optionsavtal där originatorn kan återköpa värdepapperiseringspositioner innan alla värdepapperiserade exponeringar har återbetalats, vid traditionella värdepapperiseringar genom att återköpa de underliggande exponeringar som återstår i gruppen och vid syntetiska värdepapperiseringar genom att avsluta kreditriskskyddet, i båda fallen när de utestående underliggande exponeringarnas belopp sjunker till eller under en fastställd nivå.
2. *kreditförstärkande räntestripfordran*: en tillgång i balansräkningen som representerar en värdering av kassaflödet knuten till framtida marginalintäkter och är en efterställd tranche i värdepapperiseringen.
3. *likviditetsfacilitet*: en likviditetsfacilitet enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD).

4. *position utan kreditvärdering*: en värdepapperiseringsposition som inte har någon godtagbar kreditvärdering i enlighet med avsnitt 4.
5. *position med kreditvärdering*: en värdepapperiseringsposition som har en godtagbar kreditvärdering i enlighet med avsnitt 4.
6. *prioriterad värdepapperiseringsposition*: en position som stöds eller säkras av en första fordran på samtliga underliggande exponeringar, med undantag för belopp som ska betalas enligt ränte- eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar, oavsett eventuella skillnader i löptid i förhållande till en eller flera andra prioriterade trancher med vilka positionen delar förluster proportionellt.
7. *IRK-grupp*: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda IRK-metoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för samtliga dessa exponeringar.
8. *blandad grupp*: en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda IRK-metoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för vissa men inte för samtliga exponeringar.
9. *säkerhetsmarginal*: varje typ av kreditförstärkning där de underliggande exponeringarna ställs som säkerhet till ett värde som är högre än värdet av värdepapperiseringspositionerna.

10. *enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering* eller *STS-värdepapperisering*: en värdepapperisering som uppfyller kraven i artikel 18 i förordning (EU) .../...⁺.
11. *program för tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-program*: ett program för tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-program enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) .../...⁺.
12. *transaktion med tillgångsbaserade certifikat* eller *ABCP-transaktion*: en transaktion med tillgångsbaserade certifikat eller ABCP-transaktion enligt definitionen i artikel 2.8 i förordning (EU) .../...⁺.
13. *traditionell värdepapperisering*: en traditionell värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) .../...⁺.
14. *syntetisk värdepapperisering*: en syntetisk värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.10 i förordning (EU) .../...⁺.
15. *revolverande exponering*: en revolverande exponering enligt definitionen i artikel 2.15 i förordning (EU) .../...⁺.
16. *bestämmelse om förtida amortering*: en bestämmelse om förtida amortering enligt definitionen i artikel 2.17 i förordning (EU) .../...⁺.
17. *tranch i första-förlustläge*: en tranch i första-förlustläge enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) .../...⁺.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i 2015/0226 (COD).

18. *mellanliggande värdepapperiseringsposition*: en position i värdepapperiseringen som är underordnad den prioriterade värdepapperiseringspositionen och högre prioriterad än tranchen i första-förlustläge och som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och högre riskvikt än 25 % i enlighet med avsnitt 3 underavsnitten 2 och 3.
19. *subventionerande enhet*: ett företag eller en enhet inrättad av en medlemsstats nationella regering, eller dess delstatliga eller lokala självstyrelseorgan som beviljar subventionerade lån eller beviljar subventionerade garantier, vars främsta mål inte är att generera vinst eller maximera marknadsandelen utan att främja regeringens offentligpolitiska mål, förutsatt att regeringen, inom ramen för reglerna för statligt stöd, har en skyldighet att skydda företagets eller enhetens finansiella status och upprätthålla dess fortlevnad under hela dess livstid eller att åtminstone 90 % av företagets eller enhetens ursprungliga kapital eller finansiering eller de subventionerade lån som beviljas direkt eller indirekt garanteras av medlemsstatens nationella regering, eller dess delstatliga eller lokala självstyrelseorgan.

Artikel 243

Kriterier för STS-värdepapperiseringar som uppfyller kraven för differentierad kapitalbehandling

1. Positioner i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion som betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering ska vara berättigade till den behandling som anges i artiklarna 260, 262 och 264, om följande krav är uppfyllda:
 - a) De underliggande exponeringarna uppfyller, vid den tidpunkt då de inkluderas i ABCP-programmet, såvitt känt av originatorn eller den ursprungliga långgivaren, villkoren för att, enligt schablonmetoden och med beaktande av varje godtagbar kreditriskreducering, tilldelas en riskvikt som är lika med eller mindre än 75 % för en enskild exponering där exponeringen är en hushållsexponering, eller 100 % för övriga exponeringar.
 - b) Det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar mot en enda gäldenär inom ABCP-programmet överstiger inte 2 % av det samlade exponeringsvärdet av samtliga exponeringar inom ABCP-programmet vid den tidpunkt då exponeringarna lades till ABCP-programmet. Vid denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp kunder med inbördes anknytning, såvitt känt av det medverkande institutet, betraktas som exponeringar mot en enda gäldenär.

När det gäller kundfordringar ska första stycket b inte tillämpas om kreditrisken för dessa fordringar helt täcks av ett godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4, förutsatt att den som i detta fall tillhandahåller skyddet är ett institut, ett försäkringsföretag eller ett återförsäkringsföretag. Vid tillämpning av detta stycke ska endast den andel av kundfordringarna som kvarstår efter beaktande av resultatet av anskaffningsprisavdrag och säkerhetsmarginal användas för att fastställa om dessa är fullständigt täckta och om koncentrationsgränsen har nåtts.

När det gäller värdepapperiserade restleasingvärden ska första stycket b inte tillämpas om dessa värden inte är exponerade för en återfinansierings- eller återförsäljningsrisk på grund av ett rättsligt bindande åtagande att återköpa eller återfinansiera exponeringen till ett förbestämt belopp genom en tredje part som är godtagbar enligt artikel 201.1.

Om institutet tillämpar artikel 248.3 eller har beviljats tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden (Internal Assessment Approach) i enlighet med artikel 265 ska, genom undantag från första stycket a, den riskvikt som institutet skulle tilldela en likviditetsfacilitet som helt täcker de ABCP som utfärdats inom ramen för programmet vara lika med eller mindre än 100 %.

2. Positioner i en värdepapperisering, förutom ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion, som betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering, ska vara berättigade till den behandling som anges i artiklarna 260, 262 och 264, om följande krav är uppfyllda:

- a) Det samlade exponeringsvärdet av alla exponeringar mot en enda gäldenär i gruppen överstiger vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen inte 2 % av exponeringsvärdet av de samlade utestående exponeringsvärdena i gruppen underliggande exponeringar. Vid denna beräkning ska lån eller leasing till en grupp kunder med inbördes anknytning betraktas som exponeringar mot en enda gäldenär.

När det gäller värdepapperiserade restleasingvärden ska första stycket i detta led inte tillämpas om dessa värden inte är exponerade för en återfinansierings- eller återförsäljningsrisk på grund av ett rättsligt bindande åtagande att återköpa eller återfinansiera exponeringen till ett förbestämt belopp genom en tredje part som är godtagbar enligt artikel 201.1.

- b) De underliggande exponeringarna uppfyller vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen villkoren för att, enligt schablonmetoden och med beaktande av godtagbara kreditriskreduceringar, tilldelas en riskvikt som är lika med eller mindre än
- i) 40 % för en genomsnittlig värdevägd exponering för en portfölj vars exponeringar är lån som är säkrade genom panträtter i bostadsfastigheter eller bostadslån som garanteras fullt ut enligt artikel 129.1 e,

- ii) 50 % för enskilda exponeringar där exponeringen är ett lån säkrat genom panträtt i kommersiella fastigheter,
 - iii) 75 % för enskilda exponeringar där exponeringen är en hushållsexponering,
 - iv) 100 % för enskilda exponeringar när det gäller övriga exponeringar.
- c) Om leden b i och b ii är tillämpliga, ska lån med lägre prioriterade säkerheter för en viss tillgång endast inkluderas i värdepapperiseringen om samtliga lån med högre prioriterade säkerheter för tillgången också inkluderas i värdepapperiseringen.
- d) Om led b i) i denna punkt är tillämpligt, ska inget lån i gruppen underliggande exponeringar ha en belåningsgrad som är högre än 100 % vid den tidpunkt då de inkluderas i värdepapperiseringen, mätt i enlighet med artiklarna 129.1 d i och 229.1.

AVSNITT 2

ERKÄNNANDE AV BETYDANDE RISKÖVERFÖRING

Artikel 244

Traditionell värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta underliggande exponeringar från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) En betydande kreditrisk som är förenad med de underliggande exponeringarna har överförs till tredje part.
 - b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla värdepapperiseringspositioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.
2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd i de följande fallen:
 - a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande värdepapperiseringspositioner som innehas av det institut som är originator i värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i denna värdepapperisering.

- b) Det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdet av tranchen i första-förlustläge i värdepapperiseringen, förutsatt att båda följande villkor är uppfyllda:
 - i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för tranchen i första-förlustläge med betydande marginal överstiger ett motiverat estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
 - ii) Det finns inga mellanliggande värdepapperiseringspositioner.

Om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen enligt led a eller b inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje part.

- 3. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att erkänna betydande kreditrisköverföring med avseende på en värdepapperisering, om originatorinstitutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller båda följande villkor:
 - a) Institutet har lämpliga interna riktlinjer för riskhantering och metoder för att bedöma kreditrisköverföringen.

- b) Institutet har i varje enskilt fall även erkänt överföringen av kreditrisken till tredje part inom ramen för institutets interna riskhantering och interna kapitalallokering.
4. Utöver kraven i punkterna 1, 2 och 3 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:
- a) Värdepapperiseringens ekonomiska innebörd framgår av transaktionens dokumentation.
 - b) Värdepapperiseringspositionerna medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.
 - c) De underliggande exponeringarna har placerats utom räckhåll för det institut som är originator och dess fordringsägare på ett sätt som uppfyller det krav som anges i artikel 20.1 i förordning (EU) .../...⁺.
 - d) Det institut som är originator behåller inte kontroll över de underliggande exponeringarna. En originator ska anses ha behållit kontroll över de underliggande exponeringarna om den har rätt att återköpa de tidigare överförda exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller om den på annat sätt är skyldig att åter påta sig den överförda risken. Om det institut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av de underliggande exponeringarna, ska detta i sig inte utgöra en kontroll över exponeringarna.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

- e) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
 - i) kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarna för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet, eller
 - ii) ökar avkastningen till innehavare av positioner eller på annat sätt stärker värdepapperiseringspositionerna till följd av en försämring av de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet.
- f) Om tillämpligt ska dokumentationen av transaktionen tydligt visa att originatorn eller det medverkande institutet får köpa eller återköpa värdepapperiseringspositioner eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktsenliga skyldigheter endast om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i eget intresse som fria och oberoende parter (armlängdsprincipen).
- g) Om det föreligger en städooption, ska även samtliga följande villkor vara uppfyllda:
 - i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet av de underliggande exponeringarna inte återbetalts.
 - iii) Städooptionen är inte utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare i värdepapperiseringen och är inte på något annat sätt utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.

- h) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i led c i denna punkt.
5. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de har beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda exponeringsbeloppen inte motiverades genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part i enlighet med punkt 2 samt om de fall där instituten har valt att tillämpa punkt 3.
6. EBA ska övervaka skillnaderna i tillsynspraxis vad gäller erkännandet av betydande risköverföring i traditionella värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel. EBA ska särskilt se över
- a) villkoren för överföring av betydande kreditrisker till tredje part i enlighet med punkterna 2, 3 och 4,
 - b) tolkningen av "motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part" för behöriga myndigheters bedömning enligt punkt 2 andra stycket och punkt 3,
 - c) kraven på de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker erkännande av betydande kreditrisköverföring till tredje part i enlighet med punkt 2 eller 3.

EBA ska rapportera sina iakttagelser till kommissionen senast den ... [två år efter den dag då denna ändringsförordning börjar tillämpas]. Kommissionen får med beaktande av EBA:s rapport anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera villkoren i leden a, b och c i denna punkt.

Artikel 245

Syntetisk värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna i enlighet med artiklarna 251 och 252, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) En betydande kreditrisk har överförts till tredje part genom betalt eller obetalt kreditriskskydd.
 - b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla värdepapperiseringspositioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 36.1 k.

2. En betydande kreditrisk ska anses som överförd i de följande fallen:
- a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande värdepapperiseringspositioner som innehas av det institut som är originator vid värdepapperiseringen överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga mellanliggande värdepapperiseringspositioner i denna värdepapperisering.
 - b) Det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdet av tranchen i första-förlustläge i värdepapperiseringen, förutsatt att båda de följande villkoren är uppfyllda:
 - i) Originatorn kan visa att exponeringsvärdet för tranchen i första-förlustläge med betydande marginal överstiger ett motiverat estimat av den förväntade förlusten på de underliggande exponeringarna.
 - ii) Det finns inga mellanliggande värdepapperiseringspositioner.

Om den eventuella minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle uppnå genom värdepapperiseringen inte är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part, får de behöriga myndigheterna i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska anses som överförd till tredje part.

3. Genom undantag från punkt 2 får den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att erkänna betydande kreditrisköverföring med avseende på en värdepapperisering, om originatorinstitutet i varje enskilt fall kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part. Tillstånd får endast beviljas om institutet uppfyller båda följande villkor:
- a) Institutet har lämpliga interna riktlinjer för riskhantering och metoder för att bedöma risköverföringen.
 - b) Institutet har i varje enskilt fall även erkänt överföringen av kreditrisken till tredje part inom ramen för institutets interna riskhantering och interna kapitalallokering.
4. Utöver kraven i punkterna 1, 2 och 3 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:
- a) Värdepapperiseringens ekonomiska innebörd framgår av transaktionens dokumentation.
 - b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs är förenligt med artikel 249.
 - c) Värdepapperiseringens dokumentation innehåller inte bestämmelser eller villkor som
 - i) fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,

- ii) gör det möjligt att upphäva skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
 - iii) kräver att det institut som är originator ändrar de underliggande exponeringarnas sammansättning för att förbättra gruppens genomsnittliga kvalitet, eller
 - iv) ökar institutets kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavare av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande gruppens kreditkvalitet.
- d) Kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta jurisdiktioner.
- e) Om tillämpligt ska dokumentationen av transaktionen tydligt visa att originatorn eller det medverkande institutet får köpa eller återköpa värdepapperiseringspositioner eller återköpa, omstrukturera eller ersätta de underliggande exponeringarna utöver sina kontraktssenliga skyldigheter endast om sådana arrangemang utförs i enlighet med rådande marknadsvillkor och parterna agerar i eget intresse som fria och oberoende parter (armlängdsprincipen).
- f) Om det föreligger en städooption, ska följande villkor vara uppfyllda:
- i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet av de underliggande exponeringarna inte återbetalts.

- iii) Stådoptionen är inte utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare i värdepapperiseringen och är inte på annat sätt utformad för att tillhandahålla kreditförstärkning.
 - g) Det institut som är originator har erhållit ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att värdepapperiseringen uppfyller de krav som anges i led d i denna punkt.
5. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om de fall där de har beslutat att den eventuella minskningen av de riskvägda exponeringsbeloppen inte motiverades genom en motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part i enlighet med punkt 2 och om de fall där instituten har valt att tillämpa punkt 3.
6. EBA ska övervaka skillnaderna i tillsynspraxis vad gäller erkännandet av betydande risköverföring i syntetiska värdepapperiseringar i enlighet med denna artikel. EBA ska särskilt se över
- a) villkoren för överföring av betydande kreditrisker till tredje part i enlighet med punkterna 2, 3 och 4,
 - b) tolkningen av "motsvarande överföring av kreditrisk till tredje part" för behöriga myndigheters bedömning enligt punkt 2 andra stycket och punkt 3, och
 - c) kraven på de behöriga myndigheternas bedömning av värdepapperiseringstransaktioner för vilka originatorn söker erkännande av betydande kreditrisköverföring till tredje part i enlighet med punkt 2 eller 3.

EBA ska rapportera sina iakttagelser till kommissionen senast den ... [två år efter den dag då denna ändringsförordning börjar tillämpas]. Kommissionen får med beaktande av EBA:s rapport anta en delegerad akt i enlighet med artikel 462 för att komplettera denna förordning genom att ytterligare specificera villkoren i leden a, b och c i denna punkt.

Artikel 246

Operativa krav för bestämmelser om förtida amortering

Om värdepapperiseringen omfattar revolverande exponeringar och bestämmelser om förtida amortering eller liknande bestämmelser, ska betydande kreditrisk anses som överförd av det institut som är originator endast om de krav som anges i artiklarna 244 och 245 är uppfyllda och bestämmelsen om förtida amortering, när den utlösts, inte

- a) efterställer institutets högre prioriterade eller likställda fordringar på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra investerarnas fordringar,
- b) vidare efterställer institutets fordran på de underliggande exponeringarna i förhållande till de andra parternas fordringar, eller
- c) på annat sätt ökar institutets exponering för förluster i samband med de underliggande revolverande exponeringarna.

AVSNITT 3

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

Underavsnitt 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 247

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. Om ett institut som är originator har överfört en betydande kreditrisk som är förenad med värdepapperiseringens underliggande exponeringar i enlighet med avsnitt 2, får detta institut
 - a) vid traditionell värdepapperisering, undanta de underliggande exponeringarna från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp, och
 - b) vid syntetisk värdepapperisering, beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna i enlighet med artiklarna 251 och 252.
2. Om det institut som är originator har beslutat att tillämpa punkt 1, ska det beräkna de riskvägda exponeringsbelopp på det sätt som föreskrivs i detta kapitel för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det institut som är originator inte har överfört någon betydande kreditrisk eller har beslutat att inte tillämpa punkt 1, ska det inte vara skyldigt att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de eventuella positioner det innehar i värdepapperiseringen, men det ska fortsätta att ta med de underliggande exponeringarna i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp som om dessa inte hade värdepapperiserats.

3. Om det finns en exponering mot positioner i olika trancher i en värdepapperisering, ska exponeringen mot varje tranch betraktas som en separat värdepapperiseringsposition. Tillhandahållare av kreditriskskydd för värdepapperiseringspositioner ska anses inneha positioner i värdepapperiseringen. Med värdepapperiseringspositioner ska även avses exponeringar mot värdepapperisering som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatkontrakt som institutet ingått i och med transaktionen.
4. Om ingen värdepapperiseringsposition har dragits av från kärnprimärkapitalet enligt artikel 36.1 k, ska det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i institutets totala riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpningen av artikel 92.3.
5. En värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas genom att positionens exponeringsvärde, beräknat enligt artikel 248, multipliceras med den relevanta totala riskvikten.
6. Den totala riskvikten ska fastställas som summan av den riskvikt som anges i detta kapitel och eventuell ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 270a.

1. Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition ska beräknas enligt följande:
 - a) Exponeringsvärdet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition ska vara dess bokförda värde efter att eventuella relevanta specifika kreditriskjusteringar av värdepapperiseringspositionen har gjorts i enlighet med artikel 110.
 - b) Exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen ska vara dess nominella värde, minus eventuella relevanta specifika kreditriskjusteringar av värdepapperiseringspositionen i enlighet med artikel 110, multiplicerat med relevant konverteringsfaktor enligt detta led. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, förutom när det gäller kontantförskotteringsfaciliteter. För att fastställa exponeringsvärdet för den utnyttjade delen av kontantförskotteringsfaciliteterna får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet för en likviditetsfacilitet som är villkorslöst återkallelig, förutsatt att återbetalning av utnyttjad facilitet har högre prioritet än andra fordringar på kassaflödena som härrör från de underliggande exponeringarna, och institutet på tillfredsställande sätt har visat den behöriga myndigheten att det tillämpar en tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den utnyttjade delen.
 - c) Exponeringsvärdet för en motparts kreditrisk för en värdepapperiseringsposition som härrör från ett derivatinstrument som förtecknas i bilaga II ska fastställas i enlighet med kapitel 6.

- d) Ett institut som är originator får, från exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition som tilldelas riskvikten 1 250 % i enlighet med underavsnitt 3 eller dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k, dra av beloppet för de specifika kreditriskjusteringarna för de underliggande exponeringarna i enlighet med artikel 110 och alla icke återbetalningspliktiga anskaffningsprisavdrag som är förknippade med sådana underliggande exponeringar i den utsträckning sådana avdrag har orsakat minskningen av kapitalbasen.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vad som utgör en sådan tillräckligt konservativ metod för att mäta beloppet för den outnyttjade delen som avses i första stycket b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den ... [tolv månader efter den dag då denna ändringsförordning träder i kraft].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Om ett institut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering, ska det endast ta med en position i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp.

Om positionerna är delvis överlappande, får institutet dela upp positionen i två delar och beakta överlappningen i förhållande till endast en del i enlighet med första stycket. Alternativt får institutet behandla positionerna som om de var helt överlappande, genom att för beräkning av kapitalet expandera den position som producerar de högre riskvägda exponeringsbeloppen.

Institutet får även beakta en överlappning mellan kapitalbaskraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret, under förutsättning att institutet kan beräkna och jämföra kapitalbaskraven för de relevanta positionerna.

Vid tillämpning av denna punkt ska två positioner anses överlappande om de kompenserar varandra på så sätt att institutet kan undvika förluster från en position genom att genomföra de åtaganden som krävs enligt den andra positionen.

3. Om artikel 270c d tillämpas på ABCP-positioner får institutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för det tillgångsbaserade certifikatet, under förutsättning att 100 % av det tillgångsbaserade certifikat som givits ut av ABCP-programmet täcks av denna likviditetsfacilitet och att likviditetsfaciliteten likställs med det tillgångsbaserade certifikatet, så att de bildar en överlappande position. Institutet ska meddela de behöriga myndigheterna när det har tillämpat de bestämmelser som fastställs i denna punkt. För att fastställa den täckning på 100 % som anges i denna punkt får institutet beakta andra likviditetsfaciliteter i ABCP-programmet, förutsatt att dessa bildar en överlappande position med det tillgångsbaserade certifikatet.

Artikel 249

Erkännande av kreditriskreducering för värdepapperiseringspositioner

1. Ett institut får erkänna betalt eller obetalt kreditriskskydd som erhållits för en värdepapperiseringsposition om de krav för kreditriskreducering som anges i detta kapitel och i kapitel 4 är uppfyllda.
2. Godtagbart betalt kreditriskskydd ska vara begränsat till finansiella säkerheter som är godtagbara för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 enligt vad som anges i kapitel 4 och erkännande av kreditriskreducering förutsätter att de relevanta kraven i kapitel 4 är uppfyllda.

Godtagbart obetalt kreditriskskydd och godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd ska vara begränsade till dem som är godtagbara i enlighet med kapitel 4, och erkännande av kreditriskreducering förutsätter att de relevanta kraven i kapitel 4 är uppfyllda.

3. Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som förtecknas i artikel 201.1 a–h ha tilldelats en kreditvärdering av ett erkänt externt kreditvärderingsinstitut som har bedömts motsvara minst kreditkvalitetssteg 2 eller högre vid den tidpunkt då kreditriskskyddet först erkändes och kreditkvalitetssteg 3 eller högre därefter. Det krav som anges i detta stycke ska inte gälla för kvalificerade centrala motparter.

Institut som har tillstånd att tillämpa IRK-metoden för en direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet får bedöma godtagbarheten i enlighet med första stycket, förutsatt att PD för tillhandahållaren av kreditriskskyddet är lika med det PD som motsvarar de kreditkvalitetssteg som anges i artikel 136.

4. Genom undantag från punkt 2 ska specialföretag för värdepapperisering vara godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Specialföretaget för värdepapperisering äger tillgångar som anses som godtagbara finansiella säkerheter i enlighet med kapitel 4.
 - b) De tillgångar som avses i led a är inte föremål för fordringar eller villkorade fordringar som prioriteras högre eller är likställda med fordringar eller villkorade fordringar från det institut som mottar obetalt kreditriskskydd.
 - c) Samtliga krav för erkännande av finansiell säkerhet enligt kapitel 4 är uppfyllda.
5. Vid tillämpning av punkt 4 ska skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans och löptidsobalans (Ga) i enlighet med kapitel 4 begränsas till det volatilitetsjusterade marknadsvärdet på nämnda tillgångar och riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet enligt schablonmetoden (g) fastställas till den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på dessa tillgångar som finansiella säkerheter enligt schablonmetoden.

6. Om en värdepapperiseringsposition har fullt kreditriskskydd eller ett partiellt och proportionellt kreditriskskydd, ska följande krav vara uppfyllda:
- a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den del av värdepapperiseringspositionen som har kreditriskskydd i enlighet med underavsnitt 3 som om det innehade denna del av positionen direkt.
 - b) Det institut som köper kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 4 för den skyddade delen.
7. I samtliga fall som inte omfattas av punkt 6 ska följande krav vara uppfyllda:
- a) Det institut som tillhandahåller kreditriskskydd ska behandla den del av positionen som har kreditriskskydd som en värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp som om det innehade positionen direkt i enlighet med underavsnitt 3, om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10.
 - b) Det institut som köper kreditriskskydd ska beräkna riskvägda exponeringsbelopp för den skyddade del av positionen som avses i led a i enlighet med kapitel 4. Institutet ska behandla den del av värdepapperiseringspositionen som inte har kreditriskskydd som en separat värdepapperiseringsposition och beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med underavsnitt 3, om inte annat följer av punkterna 8, 9 och 10.

8. Institut som använder den interna kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-IRBA) eller schablonmetoden för värdepapperisering (SEC-SA) enligt underavsnitt 3 ska för var och en av de positioner som härleds i enlighet med punkt 7 fastställa attachment point (A) och detachment point (D) separat som om dessa hade utfärdats som separata värdepapperiseringspositioner vid den tidpunkt då transaktionen initierades. Värdet av KIRB respektive KSA ska beräknas med beaktande av den för värdepapperiseringen ursprungliga gruppen underliggande exponeringar.
9. Institut som använder den externa kreditvärderingsmetoden för värdepapperisering (SEC-ERBA) enligt underavsnitt 3 för den ursprungliga värdepapperiseringspositionen ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för de positioner som härletts i enlighet med punkt 7 enligt följande:
 - a) Om den härledda positionen är den högre prioriterade, ska den tilldelas den ursprungliga värdepapperiseringspositionens riskvikt.
 - b) Om den härledda positionen är den lägre prioriterade, får den tilldelas en härledd kreditvärdering i enlighet med artikel 263.7. Tjockleksinput T ska i detta fall uteslutande beräknas på grundval av den härledda positionen. Om en kreditvärdering inte kan härledas, ska institutet tillämpa den högre riskvikt som framkommer genom
 - i) tillämpning av SEC-SA i enlighet med punkt 8 och underavsnitt 3, eller
 - ii) användning av riskvikten för den ursprungliga värdepapperiseringspositionen enligt SEC-ERBA.

10. Den härledda positionen med lägre prioritet ska behandlas som en lägre prioriterad värdepapperiseringsposition, även om den ursprungliga värdepapperiseringspositionen före skyddet räknas som prioriterad.

Artikel 250

Implicit stöd

1. Ett medverkande institut eller ett institut som är originator som på en värdepapperisering har tillämpat artikel 247.1 och 247.2 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller sålt instrument från sitt handelslager, med följden att det inte längre behöver ha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, ska inte direkt eller indirekt ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser för att minska potentiella eller faktiska förluster för investerarna.
2. En transaktion ska inte anses som stöd vid tillämpningen av punkt 1 om transaktionen vederbörligen beaktats i bedömningen av betydande kreditrisköverföring och båda parter har utfört transaktionen i eget intresse som fria och oberoende parter (armslängdsprincipen). I detta syfte ska institutet genomföra en fullständig kreditöversyn av transaktionen och åtminstone beakta
 - a) återköpspriset,
 - b) institutets kapital- och likviditetssituation före och efter återköpet,
 - c) de underliggande exponeringarnas utveckling,

- d) värdepapperiseringspositionernas utveckling, och
 - e) stödets inverkan på originatorns förväntade förluster i förhållande till investerare.
3. Det institut som är originator och det medverkande institutet ska meddela den behöriga myndigheten varje transaktion som gjorts i förhållande till värdepapperiseringen i enlighet med punkt 2.
4. EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för villkoren för armlängdsprincipen för tillämpningen av den här artikeln och för de omständigheter enligt vilka en transaktion inte ska anses vara konstruerad för att tillhandahålla stöd.
5. Om ett institut som är originator eller ett medverkande institut inte efterlever punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, ska detta institut inkludera samtliga underliggande exponeringar i denna värdepapperisering i beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp, som om dessa inte hade värdepapperiserats, samt offentliggöra
- a) att det har tillhandahållit stöd till värdepapperiseringen i strid med punkt 1, och
 - b) inverkan av det stöd som tillhandahållits när det gäller kapitalbaskrav.

Artikel 251

Originatorers beräkning av riskvägda exponeringsbelopp vid syntetiska värdepapperiseringar

1. För beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna ska det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering om tillämpligt använda de beräkningsmetoder som anges i detta avsnitt i stället för dem som anges i kapitel 2. För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp med avseende på de underliggande exponeringarna enligt kapitel 3 ska det förväntade förlustbeloppet för sådana exponeringar vara noll.
2. De krav som anges i punkt 1 i denna artikel ska gälla för hela den grupp exponeringar som ligger till grund för värdepapperiseringen. Om inte annat följer av artikel 252 ska det institut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla värdepapperiseringstrancher i enlighet med detta avsnitt, även för de positioner för vilka institutet kan erkänna kreditriskreducering i enlighet med artikel 249. Den riskvikt som ska tillämpas på positioner som omfattas av kreditriskreducering får ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 252

Behandling av löptidsobalanser i syntetiska värdepapperiseringar

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artikel 251 ska eventuell löptidsobalans mellan det kreditriskskydd genom vilket risköverföringen sker och de underliggande exponeringarna beräknas enligt följande:

- a) De underliggande exponeringarnas löptid ska antas vara lika med löptiden för den av exponeringarna som har längst löptid, dock som längst fem år. Kreditriskskyddets löptid ska fastställas i enlighet med kapitel 4.
- b) Ett institut som är originator ska bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner som i enlighet med detta avsnitt tilldelats en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga positioner ska den behandling av löptidsobalans som anges i kapitel 4 tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*)/(T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^*))))$$

där

RW^*	=	riskvägda exponeringsbelopp för tillämpning av artikel 92.3 a,
RW_{Ass}	=	riskvägda exponeringsbelopp för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats, proportionellt beräknade,
RW_{SP}	=	riskvägda exponeringsbelopp beräknade enligt artikel 251, som om det inte förelåg någon löptidsobalans,
T	=	löptiden för de underliggande exponeringarna, uttryckt i år,
t	=	löptiden för kreditriskskyddet, uttryckt i år, och
t^*	=	0,25.

Artikel 253

Minskning av riskvägda exponeringsbelopp

1. Om en värdepapperiseringsposition har tilldelats riskvikten 1 250 % enligt detta avsnitt, får institut, som ett alternativ till att inkludera positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av den positionens exponeringsvärde från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k. I detta syfte får beräkningen av exponeringsvärdet motsvara godtagbart betalt kreditriskskydd i enlighet med artikel 249.
2. Om ett institut utnyttjar det alternativ som anges i punkt 1, får det subtrahera det belopp som har dragits av i enlighet med artikel 36.1 k från det belopp som i artikel 268 anges som det högsta kapitalkrav som skulle beräknas för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats.

Underavsnitt 2

Rangordning av metoder och gemensamma parametrar

Artikel 254

Rangordning av metoder

1. Institutet ska använda en av de metoder som anges i underavsnitt 3 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med följande rangordning:
 - a) Om villkoren i artikel 258 är uppfyllda, ska ett institut använda SEC-IRBA i enlighet med artiklarna 259 och 260.
 - b) Om SEC-IRBA inte får användas, ska ett institut använda SEC-SA i enlighet med artiklarna 261 och 262.
 - c) Om SEC-SA inte får användas, ska ett institut använda SEC-ERBA i enlighet med artiklarna 263 och 264 för positioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas.
2. För positioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas ska ett institut använda SEC-ERBA i stället för SEC-SA i vart och ett av följande fall:
 - a) Om tillämpningen av SEC-SA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 25 % för positioner som kvalificeras som positioner i en STS-värdepapperisering.

- b) Om tillämpningen av SEC-SA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 25 % eller tillämpningen av SEC-ERBA skulle resultera i en riskvikt som är högre än 75 % för positioner som inte betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering.
 - c) För värdepapperiseringstransaktioner som stöds av grupper av billån, billeasingavtal och leasingavtal för utrustning.
3. I fall som inte omfattas av punkt 2 får ett institut genom undantag från punkt 1 b besluta att tillämpa SEC-ERBA i stället för SEC-SA på samtliga sina värdepapperiseringspositioner med kreditvärdering eller positioner för vilka en härledd kreditvärdering får användas.

Vid tillämpning av första stycket ska ett institut meddela den behöriga myndigheten om sitt beslut senast den ... [45 dagar före den dag då denna ändringsförordning börjar tillämpas].

Institutet ska meddela den behöriga myndigheten om alla sina eventuella senare beslut om att ytterligare ändra den metod som tillämpas på samtliga dess värdepapperiseringspositioner med kreditvärdering; meddelandet ska lämnas före den 15 november omedelbart efter det att beslutet fattats.

Om den behöriga myndigheten den 15 december omedelbart efter den tidsfrist som anges i andra eller tredje stycket, beroende på vad som är lämpligt, inte har gjort några invändningar, ska det beslut som institutet meddelat få verkan från och med den 1 januari påföljande år och gälla till dess ett efterföljande meddelat beslut får verkan. Ett institut får inte tillämpa olika metoder under samma år.

4. Genom undantag från punkt 1 får behöriga myndigheter i det enskilda fallet förbjuda institut att använda SEC-SA när det riskvägda exponeringsbelopp som blir resultatet av tillämpningen av SEC-SA inte står i proportion till riskerna för institutet eller den finansiella stabiliteten, inbegripet men inte begränsat till kreditrisken i värdepapperiseringens underliggande exponeringar. När det gäller exponeringar som inte betraktas som positioner i en STS-värdepapperisering, ska värdepapperiseringar som har mycket komplexa och riskabla egenskaper särskilt beaktas.
5. Utan att det påverkar punkt 1 i denna artikel får ett institut tillämpa internbedömningsmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en position utan kreditvärdering i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion i enlighet med artikel 266, förutsatt att de villkor som anges i artikel 265 är uppfyllda. När ett institut har fått tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden i enlighet med artikel 265.2 och en viss position i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion omfattas av tillämpningsområdet för tillståndet, ska institutet tillämpa internbedömningsmetoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för denna position.
6. För en position i en återvärdepapperisering ska instituten tillämpa SEC-SA i enlighet med artikel 261 med de ändringar som anges i artikel 269.
7. I alla övriga fall ska värdepapperiseringspositioner tilldelas riskvikten 1 250 %.

8. De behöriga myndigheterna ska informera EBA om meddelanden enligt punkt 3 i denna artikel. EBA ska övervaka effekterna av denna artikel på kapitalkrav och skillnaderna i tillsynspraxis i samband med punkt 4 i denna artikel och årligen rapportera till kommissionen om sina iakttagelser samt utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 255

Fastställande av K_{IRB} och K_{SA}

1. Om ett institut tillämpar SEC-IRBA enligt underavsnitt 3 ska det beräkna K_{IRB} i enlighet med punkterna 2–5.
2. Institutet ska fastställa K_{IRB} genom att de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats multipliceras med 8 %, varefter resultatet divideras med exponeringsvärdet för de underliggande exponeringarna. K_{IRB} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.
3. Vid beräkning av K_{IRB} ska de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 för de underliggande exponeringarna omfatta
 - a) de förväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen, inbegripet fallerade underliggande exponeringar som fortfarande ingår i gruppen i enlighet med kapitel 3, och

- b) de oväntade förluster som hänger samman med samtliga underliggande exponeringar, inbegripet fallerade underliggande exponeringar i gruppen i enlighet med kapitel 3.
- 4. Institutet får beräkna K_{IRB} i förhållande till de underliggande exponeringarna i värdepapperiseringen i enlighet med de bestämmelser som anges i kapitel 3 för beräkning av kapitalkraven för förvärvade fordringar. I detta syfte ska hushållsexponeringar behandlas som förvärvade hushållsfordringar och icke-hushållsexponeringar som förvärvade företagsfordringar.
- 5. Institutet ska beräkna K_{IRB} separat för utspädningsrisk i förhållande till de underliggande exponeringarna i en värdepapperisering om utspädningsrisk är väsentlig för sådana exponeringar.

Om förluster från utspädnings- och kreditrisker aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska instituten kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk respektive kreditrisk i en enda K_{IRB} vid tillämpning av underavsnitt 3. Förekomsten av en reservfond eller säkerhetsmarginal för att täcka förluster från en kreditrisk eller utspädningsrisk kan betraktas som en indikation på att dessa risker aggregeras.

Om utspädningsrisker och kreditrisker inte aggregeras i värdepapperiseringen, ska instituten ändra behandlingen enligt andra stycket för att kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk respektive kreditrisk på ett försiktigt sätt.

6. Om ett institut tillämpar SEC-SA enligt underavsnitt 3, ska det beräkna K_{SA} genom att de riskvägda exponeringsbelopp som skulle beräknas enligt kapitel 2 för de underliggande exponeringarna som om dessa inte hade värdepapperiserats, multipliceras med 8 %, varefter resultatet divideras med värdet av de underliggande exponeringarna. K_{SA} ska uttryckas i decimalform mellan noll och ett.

För tillämpning av denna punkt ska instituten beräkna exponeringsvärdet av de underliggande exponeringarna utan nettning av specifika kreditriskjusteringar och ytterligare värdejusteringar i enlighet med artiklarna 34 och 110 och andra avdrag från kapitalbasen.

7. Om en värdepapperiseringsstruktur omfattar användning av ett specialföretag för värdepapperisering ska, för tillämpning av punkterna 1–6, dess samtliga värdepapperiseringsexponeringar behandlas som underliggande exponeringar. Utan att det påverkar ovanstående får institutet utesluta specialföretaget för värdepapperiserings exponeringar från gruppen underliggande exponeringar för beräkning av K_{IRB} eller K_{SA} , om risken från specialföretaget för värdepapperiserings exponeringar är oväsentlig eller om den inte påverkar institutets värdepapperiseringsposition.

När det gäller finansierade syntetiska värdepapperiseringar, ska den vinning från utfärdande av kreditlänkade obligationer eller andra finansierade åtaganden från specialföretaget för värdepapperisering som fungerar som säkerheter för återbetalning av värdepapperiseringspositionerna inkluderas i beräkningen av K_{IRB} eller K_{SA} om säkerhetens kreditrisk är föremål för förlustfördelning mellan trancher.

8. För tillämpning av punkt 5 tredje stycket i denna artikel ska EBA i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för lämpliga metoder för att kombinera K_{IRB} för utspädningsrisk och kreditrisk, om dessa risker inte aggregeras i en värdepapperisering.
9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera villkoren för att institut ska tillåtas beräkna K_{IRB} för grupperna av underliggande exponeringar i enlighet med punkt 4, särskilt beträffande
 - a) intern kreditpolicy och interna modeller för att beräkna K_{IRB} för värdepapperiseringar,
 - b) användning av olika riskfaktorer som hänför sig till gruppen underliggande exponeringar och, om tillräckliga noggranna eller tillförlitliga uppgifter om den gruppen inte finns tillgängliga, användning av indirekta uppgifter för att uppskatta PD och LGD, och
 - c) krav avseende due diligence, i syfte att övervaka åtgärder och policyer hos säljare av fordringar och andra originatorer.

EBA ska lägga fram dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn för kommissionen senast den ... [ett år efter denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Fastställande av attachment point (A) och detachment point (D)

1. För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa attachment point A vid den tröskel där förluster inom gruppen underliggande exponeringar skulle börja tilldelas den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Attachment point A ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering än eller är likvärdiga med den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen inbegripet själva exponeringen och det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

2. För tillämpning av underavsnitt 3 ska instituten fastställa detachment point (D) vid den tröskel där förluster inom gruppen underliggande exponeringar skulle leda till en fullständig förlust av kapitalet för den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen.

Detachment point D ska uttryckas som ett decimalvärde mellan noll och ett och vara lika med det större av noll och kvoten mellan det utestående saldot av gruppen underliggande exponeringar i värdepapperiseringen minus det utestående saldot av samtliga trancher som har högre prioritering än den tranch som omfattar den relevanta värdepapperiseringspositionen och det utestående saldot av samtliga underliggande exponeringar i värdepapperiseringen.

3. För tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten behandla säkerhetsmarginalen och finansierade reservkonton som trancher och de tillgångar som omfattar sådana reservkonton som underliggande exponeringar.
4. För tillämpning av punkterna 1 och 2 ska instituten inte beakta ofinansierade reservkonton och tillgångar utan kreditförstärkning, till exempel sådana som endast tillhandahåller likviditetsstöd, valuta- eller ränteswappar och kontantsäkerhetskonton som hänger samman med dessa värdepapperiseringspositioner. För finansierade reservkonton och tillgångar med kreditförstärkning ska institutet endast behandla de delar av dessa konton eller tillgångar som är förlusttäckande som värdepapperiseringspositioner.
5. Om minst två positioner i samma transaktion har olika löptid men samma proportionella förlustfördelning, ska beräkningen av attachment point (A) och detachment point (D) baseras på det sammanlagda utestående saldot av dessa positioner och de resulterande attachment point (A) och detachment point (D) ska vara desamma.

Artikel 257

Fastställande av tranchers löptid (M_T)

1. För tillämpning av underavsnitt 3 får instituten, om inte annat följer av punkt 2, mäta löptiden för en tranch (M_T) antingen som

- a) den vägda genomsnittliga löptiden för tranchens avtalsenliga betalningar i enlighet med formeln

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t$$

där CF_t betecknar samtliga avtalsenliga betalningar (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som ska betalas av gäldenären under perioden t , eller

- b) tranchens slutgiltiga lagliga inlösendag i enlighet med formeln

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80 \%$$

där M_L motsvarar tranchens slutgiltiga lagliga inlösendag.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska tranchens löptid (M_T) under alla omständigheter vara föremål för en nedre gräns på ett år och en övre gräns på fem år.

3. Om ett institut kan bli exponerat för potentiella förluster från de underliggande exponeringar till följd av avtal, ska institutet fastställa värdepapperiseringspositionens löptid med beaktande av avtalets löptid plus de längsta löptiderna för sådana underliggande exponeringar. För revolverande exponeringar ska den längsta återstående löptid för exponeringen som är avtalsmässigt möjlig och som skulle kunna tilläggas under den rullande perioden tillämpas.
4. EBA ska övervaka skillnaderna i praxis inom detta område, särskilt vad gäller tillämpningen av punkt 1 a i denna artikel, och ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer senast den 31 december 2019.

Underavsnitt 3

Metoder för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

Artikel 258

Villkor för användning av den interna kreditvärderingsmetoden (SEC-IRBA)

1. Instituterna ska använda SEC-IRBA för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i förhållande till en värdepapperiseringsposition om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Positionen stöds av en IRK-grupp eller en blandad grupp, förutsatt att institutet i det senare fallet kan beräkna K_{IRB} i enlighet med avsnitt 3 för minst 95 % av det underliggande exponeringsbeloppet.

- b) Det finns tillräckligt med tillgänglig information om värdepapperiseringens underliggande exponeringar för att institutet ska kunna beräkna K_{IRB} .
 - c) Institutet har inte förhindrats från att använda SEC-IRBA för en specifik värdepapperiseringsposition i enlighet med punkt 2.
2. Behöriga myndigheter får i det enskilda fallet förhindra användning av SEC-IRBA när värdepapperiseringar har mycket komplexa eller riskabla egenskaper. I detta syfte får följande anses vara mycket komplexa eller riskabla egenskaper:
- a) Kreditförstärkning som kan undergrävas av andra orsaker än portföljförluster.
 - b) Grupper av underliggande exponeringar med en hög grad av intern korrelation på grund av en koncentration av exponeringar i vissa sektorer eller geografiska områden.
 - c) Transaktioner där återbetalning av värdepapperiseringspositionerna är starkt beroende av riskfaktorer som inte återspeglas i K_{IRB} .
 - d) Mycket komplex fördelning av förluster mellan trancher.

Artikel 259

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt SEC-IRBA

1. Enligt SEC-IRBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, i samtliga fall med ett riskviktsgolv på 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{där } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \quad \text{där } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{där } A < K_{IRB} < D$$

där

K_{IRB} är kapitalkravet i gruppen underliggande exponeringar enligt definitionen i artikel 255

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

där

$$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}, 0)$$

där

$$p = \max [0, 3, (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*M_T)]$$

där

N är det faktiska antalet exponeringar i gruppen underliggande exponeringar, beräknat i enlighet med punkt 4,

LGD är den exponeringsvägda genomsnittliga förlusten vid fallissemang i gruppen underliggande exponeringar, beräknad i enlighet med punkt 5,

M_T är tranchens löptid, fastställd i enlighet med artikel 257.

Parametrarna A, B, C, D och E ska fastställas enligt följande tabell:

		A	B	C	D	E
Icke-hushåll	Prioriterad, detaljnivå ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Prioriterad, ej detaljnivå ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Ej prioriterad, detaljnivå ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Ej prioriterad, ej detaljnivå ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Hushåll	Prioriterad	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Ej prioriterad	0	0	-5,78	0,55	0,27

- Om den underliggande IRK-gruppen omfattar både hushållsexponeringar och icke-hushållsexponeringar ska gruppen delas in i en undergrupp för respektive slag av exponeringar, och för var och en av undergrupperna ska en separat parameter p (samt motsvarande parametrar för indata N , K_{IRB} och LGD) uppskattas. Därefter ska en genomsnittlig viktad parameter p beräknas för transaktionen på grundval av p -parametrarna för varje undergrupp och den nominella storleken på exponeringarna i varje undergrupp.
- Om ett institut tillämpar SEC-IRBA på en blandad grupp, ska beräkningen av p -parametern endast grunda sig på de underliggande exponeringar som är föremål för IRK-metoden. De underliggande exponeringar som är föremål för schablonmetoden ska inte beaktas i detta avseende.

4. Det faktiska antalet exponeringar (N) ska beräknas enligt följande:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD_i representerar det exponeringsvärde som är förenat med gruppens i:te exponering.

Flera exponeringar mot en gäldenär ska konsolideras och behandlas som en enda exponering.

5. Exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang (LGD) ska beräknas enligt följande:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

där LGD_i representerar det genomsnittliga LGD-värdet avseende alla exponeringar mot den i:te gäldenären.

Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska LGD grundas på ett vägt genomsnitt av LGD för kreditrisk och 100 % av LGD-värdet för utspädningsrisk. Som vikter ska kapitalbaskrav för kreditrisk respektive utspädningsrisk enligt IRK-metoden användas. I detta syfte kan förekomsten av en enda reservfond eller säkerhetsmarginal för att täcka förluster från antingen kreditrisker eller utspädningsrisker anses som en indikation på att dessa risker aggregeras.

6. Om den största underliggande exponeringens andel av gruppen (C_1) inte överstiger 3 %, får instituten använda följande förenklade metod för att beräkna N och de genomsnittliga exponeringsvägda LGD:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0,50$$

där

C_m betecknar den andel av gruppen som motsvarar summan av de största exponeringarna av m , och

m fastställs av institutet.

Om endast C_1 är tillgänglig och detta belopp inte överstiger 0,03 får institutet fastställa LGD till 0,50 och N till $1/C_1$.

7. Om positionen stöds av en blandad grupp och institutet kan beräkna K_{IRB} för minst 95 % av de underliggande exponeringsbeloppen i enlighet med artikel 258.1 a, ska institutet beräkna kapitalkravet för gruppen underliggande exponeringar som

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

där

d är andelen av exponeringsbeloppet i de underliggande exponeringar för vilka institutet kan beräkna K_{IRB} i förhållande till exponeringsbeloppet för samtliga underliggande exponeringar.

8. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisker, inbegripet ränterisker och valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av första stycket ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig med derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 260

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-IRBA

Enligt SEC-IRBA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 259, med följande ändringar:

riskviktsgolv för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$$p = \max [0.3, 0.5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

Artikel 261

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden (SEC-SA)

1. Enligt SEC-SA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikt som fastställs enligt följande, i samtliga fall med ett riskviktsgräns på 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{där } D \leq K_A$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{där } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{där } A < K_A < D$$

där

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256

K_A är en parameter som beräknas i enlighet med punkt 2

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

där

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A, 0)$$

$p = 1$ för en värdepapperiseringsexponering som inte är en återvärdepapperiseringsexponering

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska K_A beräknas enligt följande:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

där

K_{SA} är kapitalkravet i den underliggande gruppen enligt definitionen i artikel 255

W = kvoten mellan

- a) summan av det nominella beloppet för fallerande underliggande exponeringar, och
- b) summan av det nominella beloppet för samtliga underliggande exponeringar.

Härvid ska med fallerande exponering avses en underliggande exponering som i) är förfallen till betalning sedan 90 dagar eller mer, ii) omfattas av ett konkurs- eller insolvensförfarande, iii) är föremål för ett utmättningsförfarande eller liknande förfarande eller iv) har inställt betalningarna i enlighet med värdepapperiseringens dokumentation.

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för 5 % eller mindre av de underliggande exponeringarna i en grupp, får institutet använda SEC-SA, med förbehåll för följande anpassning av beräkningen av K_A :

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Undergrupp 1 där } W \text{ är känd}}}{EAD \text{ Total}} \times K_A^{\text{Undergrupp 1 där } w \text{ är känd}} \right) + \frac{EAD_{\text{Undergrupp 2 där } W \text{ är okänd}}}{EAD \text{ Total}}$$

Om ett institut inte känner till graden av misskötsel för mer än 5 % av de underliggande exponeringarna i en grupp, ska värdepapperiseringspositionens riskvikt vara 1 250 %.

3. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisker, inbegripet ränterisker eller valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av denna punkt ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig med derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 262

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-SA

Enligt SEC-SA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 261, med följande ändringar:

riskviktsgräns för värdepapperiseringspositioner med högre prioritet = 10 %

$$p = 0,5$$

Artikel 263

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt den externa kreditvärderingsmetoden (SEC-ERBA)

1. Enligt SEC-ERBA ska det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition beräknas genom att positionens exponeringsvärde beräknat i enlighet med artikel 248 multipliceras med den tillämpliga riskvikten i enlighet med denna artikel.
2. För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	15 %	50 %	100 %	1 250 %

3. För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med punkt 7 i denna artikel ska de riskvikter som anges i tabell 2 tillämpas, med tillämplig anpassning för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artikel 257 och punkt 4 i den här artikeln samt för tranchens tjocklek i trancher med lägre prioritet i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.

Tabell 2

Kreditkvalitets- steg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M_T)		Tranchens löptid (M_T)	
	12 månader	5 år	12 månader	5 år
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %

Kreditkvalitets- steg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M _T)		Tranchens löptid (M _T)	
	12 månader	5 år	12 månader	5 år
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Övriga	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

4. För att fastställa riskvikten för trancher med löptid mellan ett och fem år ska instituten använda linjär interpolering mellan de riskvikter som är tillämpliga för en löptid på ett respektive fem år i enlighet med tabell 2.
5. För att beakta tranchernas tjocklek ska instituten beräkna riskvikten för trancher med lägre prioritet enligt följande:

$$RW = [RW \text{ efter anpassning för löptid enligt punkt 4}]^{\cdot} [1 - \min(T, 50 \%)]$$

där

T = tranchens tjocklek mätt som D – A

där

D är detachment point fastställd i enlighet med artikel 256

A är attachment point fastställd i enlighet med artikel 256

6. De riskvikter för trancher med lägre prioritet som följer av punkterna 3, 4 och 5 ska ha ett golv på 15 %. De resulterande riskvikterna får inte heller understiga den riskvikt som motsvarar en hypotetisk prioriterad tranch i samma värdepapperisering med samma kreditvärdering och löptid.
7. Vid användning av härledd kreditvärdering ska ett institut tilldela en position utan kreditvärdering en härledd kreditvärdering som är likvärdig med kreditvärderingen av en referensposition med kreditvärdering som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Referenspositionen är i alla avseenden likvärdig med värdepapperiseringspositionen utan kreditvärdering eller, i avsaknad av likvärdig rangordningsposition, direkt efterställd positionen utan kreditvärdering.
 - b) Referenspositionen har inga tredjepartsgarantier eller andra kreditförstärkningar som inte är tillgängliga för positionen utan kreditvärdering.
 - c) Referenspositionens löptid ska vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan kreditvärdering.
 - d) En härledd kreditvärdering ska fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar av kreditvärderingen av referenspositionen.

8. Om ett institut innehar en värdepapperiseringsposition i form av ett derivat för att säkra marknadsrisker, inbegripet ränterisker eller valutarisker, får institutet tilldela detta derivat en härledd riskvikt som är lika med referenspositionens riskvikt beräknad i enlighet med denna artikel.

Vid tillämpning av första stycket ska referenspositionen vara den position som i alla avseenden är likvärdig derivatet eller, i avsaknad av likvärdig position, den position som är direkt efterställd derivatet.

Artikel 264

Behandling av STS-värdepapperiseringar enligt SEC-ERBA

1. Enligt SEC-ERBA ska riskvikten för en STS-värdepapperiseringsposition beräknas i enlighet med artikel 263, med undantag av de ändringar som anges i den här artikeln.
2. För exponeringar med kortfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en kortfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 263.7 ska följande riskvikter tillämpas:

Tabell 3

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	Övriga klassificeringar
Riskvikt	10 %	30 %	60 %	1 250 %

3. För exponeringar med långfristiga kreditvärderingar eller när en klassificering baserad på en långfristig kreditvärdering kan härledas i enlighet med artikel 263.7 ska de riskvikter som anges i tabell 4 tillämpas, med anpassning för tranchens löptid (M_T) i enlighet med artiklarna 257 och 263.4 samt för tranchens tjocklek för trancher med lägre prioritet i enlighet med artikel 263.5.

Tabell 4

Kreditkvalitets- steg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M_T)		Tranchens löptid (M_T)	
	12 månader	5 år	12 månader	5 år
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %

Kreditkvalitets- steg	Prioriterad tranch		Lägre prioriterad (tunn) tranch	
	Tranchens löptid (M _T)		Tranchens löptid (M _T)	
	12 månader	5 år	12 månader	5 år
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Övriga	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 265

Tillämpningsområde och operativa krav för internbedömningsmetoden

1. Institutet får beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för positioner utan kreditvärdering i ABCP-program eller ABCP-transaktioner enligt internbedömningsmetoden i enlighet med artikel 266 om de villkor som anges i punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda.

När ett institut har fått tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och en viss position i ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion omfattas av tillämpningsområdet för detta tillstånd, ska institutet tillämpa den metoden för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för positionen.

2. De behöriga myndigheterna ska ge instituten tillstånd att tillämpa internbedömningsmetoden inom ramen för ett klart fastställt tillämpningsområde, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Samtliga positioner i de certifikat som emitterats inom ABCP-programmet är positioner med kreditvärdering.
 - b) Den interna bedömningen av positionens kreditkvalitet avspeglar ett eller flera externa kreditvärderingsinstituts offentligt tillgängliga metoder för kreditvärdering av värdepapperiseringspositioner som baseras på underliggande exponeringar av det slag som värdepapperiserats.
 - c) De certifikat som emitteras inom ABCP-programmet utfärdas främst till andra investerare.
 - d) Institutets interna bedömningsförfarande är åtminstone lika konservativt som de offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoder som används av de externa kreditvärderingsinstitut som har utfört en extern kreditvärdering av certifikat emitterade inom ABCP-programmet, särskilt när det gäller stressfaktorer och andra relevanta kvantitativa data.
 - e) Institutets interna bedömningsmetod tar hänsyn till alla relevanta offentligt tillgängliga kreditvärderingsmetoder som används av de externa kreditvärderingsinstitut som klassificerar det certifikat som emitterats inom ABCP-programmet och omfattar kreditvärderingsklasser motsvarande det externa kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingar. Institutet ska i sina interna räkenskaper inkludera en förklaring som beskriver hur de krav som anges i denna punkt har uppfyllts samt regelbundet uppdatera denna förklaring.

- f) Institutet använder den interna bedömningsmetoden i sin interna riskhanteringsprocess, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid interna kapitalallokeringsprocesser.
- g) Interna eller externa revisorer, ett externt kreditvärderingsinstitut eller institutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsavdelning genomför regelbundna översyner av det interna bedömningsförfarandet och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på institutets exponeringar mot ett ABCP-program eller en ABCP-transaktion.
- h) Institutet följer upp de interna klassificeringarna över tid för att utvärdera den interna bedömningsmetodens resultat och vid behov göra anpassningar av metoden när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från den interna klassificeringen.
- i) ABCP-programmet innefattar standarder för teckning och skuldförvaltning i form av riktlinjer till programförvaltaren för åtminstone
 - i) kriterierna för tillåtna tillgångar, varvid punkt j ska beaktas,
 - ii) arten och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditförstärkningar,
 - iii) fördelningen av förluster mellan värdepapperiseringspositioner i ABCP-programmet eller ABCP-transaktionen,

- iv) rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten.
- j) Kriterierna för tillåtna tillgångar i ABCP-programmet föreskriver åtminstone
 - i) uteslutande av förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,
 - ii) begränsning av alltför stor koncentration till en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och
 - iii) begränsning av löptiden hos de tillgångar som ska förvärvas.
- k) En analys av tillgångssäljarens kreditriskprofil och verksamhetsprofil utförs och denna innefattar åtminstone en bedömning av säljarens
 - i) tidigare och förväntade framtida ekonomiska resultat,
 - ii) nuvarande marknadsställning och förväntad framtida konkurrenskraft,
 - iii) bruttosoliditet, betalningsflöden, räntetäckning och skuldkreditvärdering, och
 - iv) standarder för teckning, betalningsförmåga och indrivningsprocesser.

- l) ABCP-programmet har riktlinjer och processer för indrivning som tar hänsyn till serviceföretagets operativa kapacitet och kreditkvalitet och innefattar inslag som minskar den risk som är kopplad till säljarens och serviceföretagets resultat. Vid tillämpning av detta led kan risk som är kopplad till säljarens och serviceföretagets resultat minskas genom utlösningmekanismer baserade på säljarens eller serviceföretagets aktuella kreditkvalitet för att förhindra sammanblandning av medel i händelse av säljarens eller serviceföretagets fallissemang.
- m) I det sammanlagda förlustestimatet av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet kan köpa beaktas alla potentiella riskkällor, till exempel kredit- och utspädningsrisk.
- n) Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningens storlek endast är baserad på kreditrelaterade förluster och utspädningsrisk är väsentlig för den berörda tillgångsgruppen, inrättas en särskild reserv för utspädningsrisk i ABCP-programmet.
- o) Storleken på den förstärkningsnivån i ABCP-programmet beräknas med beaktande av flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningar och fordringarnas omsättningstakt.
- p) ABCP-programmet omfattar strukturella inslag vid förvärv av exponeringar för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring. Sådana inslag kan omfatta mekanismer som utlöser avveckling som är specifika för en grupp exponeringar.

- q) Institutet utvärderar egenskaperna i den underliggande tillgångsgruppen, till exempel dess genomsnittliga vägda kreditvärdering, och identifierar eventuell koncentration till en enskild gäldenär eller ett geografiskt område samt tillgångarnas grad av storleksmässig diversifiering.
- 3. Om institutets avdelningar för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför den översyn som avses i punkt 2 g, ska dessa vara oberoende från institutets interna avdelning för ABCP-program och kundrelationer.
- 4. Institut som har fått tillstånd att använda internbedömningsmetoden får inte återgå till att använda andra metoder för positioner som faller inom ramen för internbedömningsmetodens tillämpningsområde, såvida inte båda de följande villkoren är uppfyllda.
 - a) Institutet har på tillfredsställande sätt visat den behöriga myndigheten att institutet har goda skäl att göra detta.
 - b) Institutet har fått förhandstillstånd från den behöriga myndigheten.

Artikel 266

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt internbedömningsmetoden

1. Enligt internbedömningsmetoden ska institutet anvisa positionen utan kreditvärdering i ABCP-programmet eller ABCP-transaktionen till en av de kreditvärderingsklasser som beskrivs i artikel 265.2 e på grundval av dess interna bedömning. Positionen ska tilldelas en härledd kreditvärdering som ska vara densamma som de kreditvärderingar som motsvarar den kreditvärderingsklass som fastställs i artikel 265.2 e.
2. Den kreditvärdering som härletts i enlighet med punkt 1 ska vara åtminstone i nivå med "investment grade" eller bättre vid den tidpunkt då den först anvisades och ska betraktas som likvärdig med en godtagbar kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med artikel 263 eller 264, beroende på vad som är tillämpligt.

Underavsnitt 4

Tak för värdepapperiseringspositioner

Artikel 267

Högsta riskvikt för prioriterade värdepapperiseringspositioner: Genomlysningssmetod

1. Ett institut som har kontinuerlig kunskap om de underliggande exponeringarnas sammansättning får tilldela den prioriterade värdepapperiseringspositionen en högsta riskvikt som är lika med den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna, som om de underliggande exponeringarna inte hade värdepapperiserats.

2. Om institutet uteslutande använder schablonmetoden eller IRK-metoden för grupper av underliggande exponeringar, ska den högsta riskvikten för den högre prioriterade värdepapperiseringspositionen vara lika med den exponeringsvägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på de underliggande exponeringarna enligt kapitel 2 respektive 3, som om dessa inte hade värdepapperiserats.

När det gäller blandade grupper ska den högsta riskvikten beräknas som följer:

- a) Om institutet tillämpar SEC-IRBA, ska schablonmetodens andel och IRK-metodens andel av den underliggande gruppen vardera tilldelas den riskvikt som motsvarar schablonmetoden respektive IRK-metoden.
 - b) Om institutet tillämpar SEC-SA eller SEC-ERBA, ska den högsta riskvikten för prioriterade värdepapperiseringspositioner vara lika med schablonmetodens vägda genomsnittliga riskvikt för de underliggande exponeringarna.
3. Vid tillämpning av denna artikel ska den riskvikt som skulle vara tillämplig enligt IRK-metoden i enlighet med kapitel 3 inkludera kvoten mellan
 - a) förväntade förluster multiplicerade med 12,5 och
 - b) exponeringsvärdet för de underliggande exponeringarna.
 4. Om den högsta riskvikten som beräknats i enlighet med punkt 1 resulterar i en lägre riskvikt än det riskviktsgolv som fastställs i artiklarna 259–264, enligt vad som är tillämpligt, ska den förra användas i stället.

Artikel 268

Högsta kapitalkrav

1. Ett institut som är originator, ett medverkande institut eller ett annat institut som använder SEC-IRBA eller ett institut som är originator eller ett medverkande institut som använder SEC-SA eller SEC-ERBA får tillämpa ett högsta kapitalkrav för den värdepapperiseringsposition som den innehar som är lika med de kapitalkrav som skulle beräknas enligt kapitel 2 eller 3 för de underliggande exponeringarna, om dessa inte hade värdepapperiserats. För tillämpning av denna artikel ska kapitalkravet enligt IRK-metoden inkludera beloppet för förväntade förluster som sammanhänger med de exponeringar som beräknats enligt kapitel 3 samt beloppet för oväntade förluster.
2. När det gäller blandade grupper, ska det högsta kapitalkravet fastställas genom beräkning i enlighet med punkt 1 av det genomsnittliga exponeringsvägda kapitalkravet för de andelar av de underliggande exponeringarna som omfattas av IRK-metoden respektive schablonmetoden.
3. Det högsta kapitalkravet ska vara produkten av det belopp som beräknats i enlighet med punkt 1 eller 2 multiplicerat med den största intresseandelen som institutet innehar i de relevanta trancherna (V), uttryckt i procent och beräknad enligt följande:
 - a) För ett institut som innehar en eller flera värdepapperiseringspositioner i en enda tranch ska V vara lika med kvoten mellan det nominella beloppet av de värdepapperiseringspositioner som institutet innehar i tranchen och tranchens nominella belopp.

- b) För ett institut som innehar värdepapperiseringspositioner i olika trancher ska V vara lika med den maximala intresseandelen i trancherna. Härvid ska intresseandelen för varje tranch beräknas i enlighet med led a.
- 4. Vid beräkningen av det högsta kapitalkravet för en värdepapperiseringsposition i enlighet med denna artikel ska hela beloppet från en försäljningsvinst och kreditförstärkande räntestripfordran som uppkommer från en värdepapperiseringstransaktion dras av från kärnprimärkapitalet i enlighet med artikel 36.1 k.

Underavsnitt 5

Diverse bestämmelser

Artikel 269

Återvärdepapperisering

- 1. För en återvärdepapperiseringsposition ska instituten använda SEC-SA i enlighet med artikel 261 med följande ändringar:
 - a) $W = 0$ för varje exponering mot en värdepapperiseringstranch inom gruppen underliggande exponeringar.
 - b) $p = 1,5$.
 - c) Den resulterande riskvikten får inte understiga ett riskviktsgränsvärde på 100 %.

2. För de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna ska K_{SA} beräknas i enlighet med underavsnitt 2.
3. De högsta kapitalkrav som anges i underavsnitt 4 ska inte tillämpas på återvärdepapperiseringspositioner.
4. Om gruppen underliggande exponeringar består av en blandning av värdepapperiseringsstrancher och andra typer av tillgångar, ska K_A -parametern fastställas som det nominella exponeringsvägda genomsnittet av K_A beräknat enskilt för varje undergrupp exponeringar.

Artikel 270

Prioriterade värdepapperiseringspositioner i små och medelstora företag

Ett institut som är originator får beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition i enlighet med artikel 260, 262 eller 264, beroende på vad som är tillämpligt, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Värdepapperiseringen uppfyller de krav för STS-värdepapperisering som anges i kapitel 4 i förordning (EU) .../...⁺, beroende på vad som är tillämpligt, förutom i artikel 20.1–20.6 i den förordningen.
- b) Positionen betraktas som den prioriterade värdepapperiseringspositionen.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

- c) Värdepapperiseringen stöds av en grupp exponeringar mot företag, förutsatt att åtminstone 70 % av dessa i portföljens sammansättning utgörs av små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 501 vid tidpunkten för värdepapperiseringens utfärdande eller, för revolverande värdepapperiseringar, vid den tidpunkt då en exponering läggs till värdepapperiseringen.
- d) Den kreditrisk som sammanhänger med positionerna som inte bibehålls av originatorn överförs genom en garanti eller motgaranti som uppfyller de krav för obetalt kreditriskskydd som anges i kapitel 4 för schablonmetoden för kreditrisk.
- e) Den tredje part till vilken kreditrisken överförs är en eller flera av följande:
 - i) Den nationella regeringen eller centralbanken i en medlemsstat, en multilateral utvecklingsbank, en internationell organisation eller en subventionerande enhet, förutsatt att exponeringarna mot garanten eller motgaranten uppfyller kravet på 0 % riskvikt enligt kapitel 2.
 - ii) En institutionell investerare enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) .../...⁺, förutsatt att garantin eller motgarantin har fullständiga säkerheter i kontanta medel hos det institut som är originator.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

Artikel 270a

Extra riskvikt

1. Om ett institut inte uppfyller kraven i kapitel 2 i förordning (EU) .../...⁺ i något väsentligt hänseende på grund av institutets försumlighet eller underlåtenhet, ska de behöriga myndigheterna fastställa en proportionell extra riskvikt på minst 250 % av den riskvikt, maximerad till 1 250 %, som ska tillämpas för de relevanta värdepapperiseringspositionerna enligt artiklarna 247.6 respektive 337.3 i den här förordningen. Den extra riskvikten ska ökas stegvis med varje påföljande överträdelse av bestämmelserna om due diligence och riskhantering. De behöriga myndigheterna ska beakta undantagen för vissa värdepapperiseringar enligt artikel 6.5 i förordning (EU) .../...⁺ genom att minska den riskvikt som de annars skulle fastställa enligt den här artikeln avseende en värdepapperisering för vilken artikel 6.5 i förordning (EU) .../...⁺ är tillämplig.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att underlätta samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller genomförandet av punkt 1, inbegripet för åtgärder som ska vidtas i händelse av bristande efterlevnad av kraven avseende due diligence och riskhantering. EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 4

EXTERNA KREDITVÄRDERINGAR

Artikel 270b

Användning av kreditvärderingar från externa kreditvärderingsinstitut

Instituten får använda enbart kreditvärderingar för att fastställa en värdepapperiseringspositions riskvikt i enlighet med detta kapitel om kreditvärderingen har utfärdats eller godkänts av ett externt kreditvärderingsinstitut enligt förordning (EG) nr 1060/2009.

Artikel 270c

Krav på externa kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar

Samtliga följande villkor ska vara uppfyllda för att instituten ska få använda enbart en kreditvärdering från ett externt kreditvärderingsinstitut vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med avsnitt 3:

- a) Det föreligger inte någon obalans mellan de betalningsslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningsslag som institutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.

- b) Det externa kreditvärderingsinstitutet offentliggör kreditvärderingarna och information om förlust- och kassaflödesanalys, kreditvärderingens känslighet för förändringar i de antaganden som ligger till grund för kreditvärderingen, inbegripet de underliggande exponeringarnas resultatutveckling, samt om processer, metoder, antaganden och de huvudfaktorer som ligger till grund för kreditvärderingarna i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009. Vid tillämpning av detta led ska uppgifter betraktas som offentligt tillgängliga om de publiceras i tillgängligt format. Uppgifter som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal enheter ska inte betraktas som offentlig tillgängliga.
- c) Kreditvärderingarna ingår i det externa kreditvärderingsinstitutets övergångsmatrix.
- d) Kreditvärderingarna är inte, vare sig helt eller delvis, baserade på ofinansierat stöd från institutet självt. Om en position helt eller delvis är baserad på ofinansierat stöd, ska institutet betrakta positionen som en position utan kreditvärdering vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för positionen i enlighet med avsnitt 3.
- e) Det externa kreditvärderingsinstitutet har åtagit sig att offentliggöra förklaringar till hur de underliggande exponeringarnas resultatutveckling påverkar kreditvärderingen.

Artikel 270d

Användning av kreditvärderingar

1. Ett institut får besluta att utse ett eller flera externa kreditvärderingsinstitut, vilkas kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt detta kapitel (nedan kallat *ett utsett kreditvärderingsinstitut*).

2. Ett institut ska använda kreditvärderingarna för sina värdepapperiseringspositioner på ett konsekvent och icke-selektivt sätt och i detta avseende uppfylla följande krav:
- a) Ett institut får inte använda ett externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma värdepapperisering, oavsett om dessa har värderats av det första kreditvärderingsinstitutet eller inte.
 - b) Om en position har två kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska institutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.
 - c) Om en position har tre eller fler kreditvärderingar av utsedda kreditvärderingsinstitut, ska de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt, ska den minst fördelaktiga användas.
 - d) Ett institut får inte aktivt begära ett återkallande av mindre fördelaktiga kreditvärderingar.
3. Om en värdepapperiserings underliggande exponeringar har helt eller delvis godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4 och effekten av detta skydd avspeglas i ett utsett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition, ska institutet använda den riskvikt som hör ihop med den kreditvärderingen. Om det kreditriskskydd som avses i denna punkt inte är godtagbart enligt kapitel 4, ska kreditvärderingen inte erkännas och värdepapperiseringspositionen behandlas som en position utan kreditvärdering.

4. Om en värdepapperiseringsposition har godtagbart kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4 och effekten av detta skydd avspeglas i ett utsett kreditvärderingsinstituts kreditvärdering, ska institutet behandla värdepapperiseringspositionen som en position utan kreditvärdering och beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med kapitel 4.

Artikel 270e

Kartläggning av värdepapperiseringar

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att objektivt och konsekvent kartlägga de kreditkvalitetssteg som anges i detta kapitel i förhållande till de relevanta kreditvärderingarna från samtliga externa kreditvärderingsinstitut. Vid tillämpning av denna artikel ska EBA särskilt

- a) göra åtskillnad mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje värdering,
- b) beakta kvantitativa faktorer, såsom andelen fallissemang eller andelen förluster, samt hur varje externt kreditvärderingsinstituts kreditvärderingar har utvecklats över tid för olika tillgångsklasser,
- c) beakta kvalitativa faktorer, såsom de olika typer av transaktioner som värderats av det externa kreditvärderingsinstitutet, dess metoder och kreditvärderingarnas innebörd, i synnerhet om de grundar sig på förväntad förlust eller förstaförlust i euro och på om räntan har betalats i tid eller slutlig räntebetalning,
- d) försöka säkerställa att värdepapperiseringspositioner på vilka samma riskvikt tillämpas på grundval av de externa kreditvärderingsinstitutens kreditvärderingar också har likvärdiga kreditrisknivåer.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 juli 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

10. Artikel 337 ska ersättas med följande:

"Artikel 337

Kapitalbaskrav för värdepapperiseringsinstrument

1. För instrument i handelslagret som är värdepapperiseringspositioner ska institutet vikta sina nettopositioner, beräknade i enlighet med artikel 327.1, med 8 % av den riskvikt som institutet skulle tillämpa på positionen utanför handelslagret enligt avdelning II kapitel 5 avsnitt 3.
2. Vid fastställande av riskvikter vid tillämpning av punkt 1 får skattningar av PD och LGD fastställas utifrån skattningar som härleds från en intern modell för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisk (IRC-modell) som används av ett institut som har fått tillstånd att använda en intern modell för specifik risk i skuldinstrument. Det senare alternativet får endast användas med tillstånd av de behöriga myndigheterna, som ska bevilja detta om skattningarna uppfyller de kvantitativa kraven för IRK-metoden i enlighet med avdelning II kapitel 3.

EBA ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för användningen av skattningar av PD och LGD som indata, när dessa skattningar bygger på en IRC-modell.

3. För värdepapperiseringspositioner som omfattas av en extra riskvikt i enlighet med artikel 247.6 ska 8 % av den totala riskvikten tillämpas.
4. Institutet ska addera de vägda positioner som uppstår genom tillämpning av punkterna 1, 2 och 3, oavsett om de är långa eller korta, för att beräkna kapitalbaskravet för specifik risk, utom för värdepapperiseringspositioner som omfattas av artikel 338.4.
5. Om ett institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 244, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats.

Om ett institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering inte uppfyller villkoren för betydande risköverföring enligt artikel 245, ska det i beräkningen av kapitalbaskravet inkludera de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa exponeringar inte hade värdepapperiserats, och inte beakta effekten av den syntetiska värdepapperiseringen för kreditriskskyddsändamål."

11. Del fem utgår och alla hänvisningar till del fem ska läsas som hänvisningar till kapitel 2 i förordning (EU) .../...⁺.

12. Artikel 457 c ska ersättas med följande:

"c) De kapitalbaskrav för värdepapperisering som fastställs i artiklarna 242–270a."

13. Artikel 462 ska ersättas med följande:

"Artikel 462

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 244.6 och 245.6 och i artiklarna 456–460, ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 28 juni 2013.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 244.6 och 245.6 och i artiklarna 456–460 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

⁺ EUT: Vänligen inför numret på förordningen i dokument 2015/0226 (COD).

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 244.6 och 245.6 och artiklarna 456–460 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

14. Följande artikel ska införas:

"Artikel 519a

Rapportering och översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2022 rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 mot bakgrund av utvecklingen på värdepapperiseringsmarknaderna, inklusive ur ett makrotillsynsperspektiv och ett ekonomiskt perspektiv. Denna rapport ska om lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag och ska i synnerhet utvärdera följande:

- a) Den inverkan rangordningen av metoder enligt artikel 254 och beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner enligt artiklarna 258–266 har på institutens utgivnings- och investeringsverksamhet på unionens värdepapperiseringsmarknader.
- b) Effekterna på unionens och medlemsstaternas finansiella stabilitet, med särskild uppmärksamhet på potentiell spekulation på fastighetsmarknaden och ökad sammanlänkning mellan finansiella institut.
- c) Vilka åtgärder som skulle vara befogade för att minska och motverka värdepapperiseringens eventuella negativa effekter på den finansiella stabiliteten, samtidigt som dess positiva effekter för finansiering bevaras, däribland det eventuella införandet av en högsta gräns för exponering mot värdepapperiseringar.
- d) Effekterna på finansiella instituts förmåga att tillhandahålla en hållbar och stabil finansieringskanal för den reala ekonomin, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag.

Rapporten ska också beakta den rättsliga utvecklingen i internationella forum, särskilt vad beträffar internationella standarder för värdepapperisering."

Artikel 2

Övergångsbestämmelser gällande utestående värdepapperiseringspositioner

När det gäller värdepapperiseringar där värdepappren emitterats före den 1 januari 2019, ska instituten, till och med den 31 december 2019, fortsatt tillämpa bestämmelserna i del tre avdelning II kapitel 5 och artikel 337 i förordning (EU) nr 575/2013 i den version som är tillämplig den 31 december 2018.

När det gäller värdepapperiseringar som inte inbegriper emittering av värdepapper, ska vid tillämpningen av denna artikel hänvisningen till "värdepapperiseringar där värdepappren emitterats" läsas som "värdepapperiseringar där de ursprungliga värdepapperiseringspositionerna skapades".

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande
